

مرکز جهانی علوم اسلامی

مدرسہ عالیٰ فقہ و معارف اسلامی

پایان نامہ کارشناسی ارشد

و شعبہ فقہ و معارف اسلامی

موضوع:

«الْمُهَدِّى فِي النَّصْرِ وَالْمُصْرِ»

استاد راهنما:

حجۃ الاسلام آقای دکتر مؤدب حفظہ اللہ

دانش پژوه:

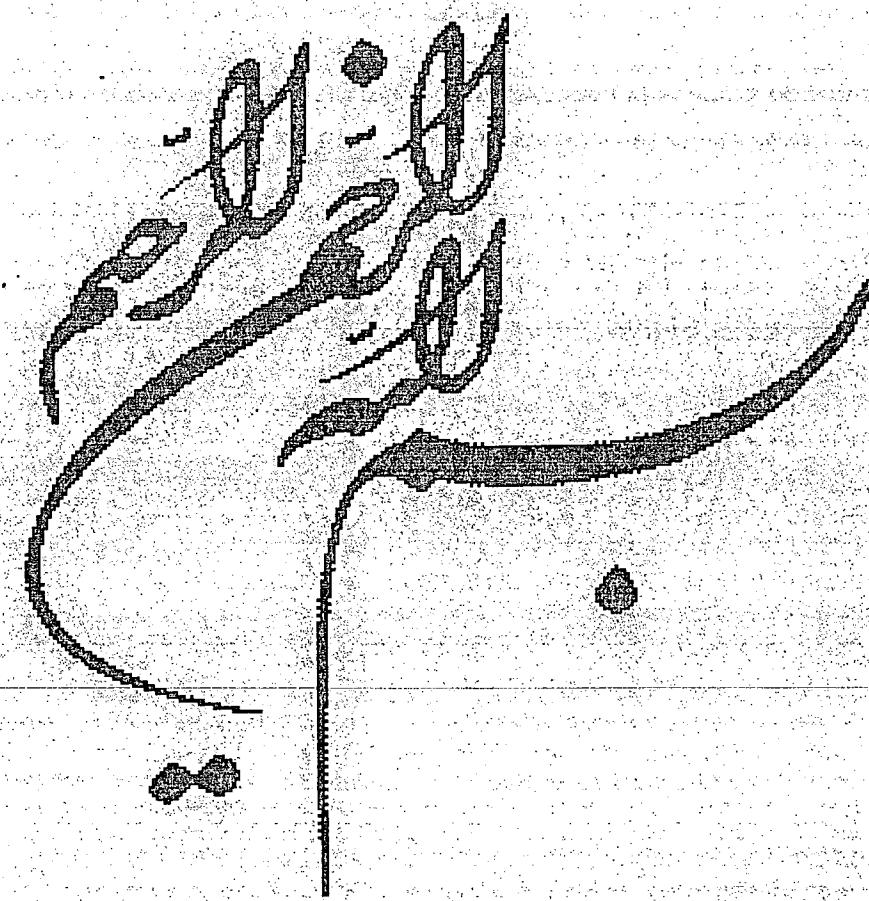
الله بخش شریفی

تاریخ: ۱۴۸۰/۶/۱۱

کتابخانه جامع مرکز جهانی علوم اسلامی

شماره ثبت: ۴۷۶

تاریخ ثبت:

چکیده مطالب

در مقاله "مهدی در نصوص" کوشش بر این شده است که وجود اقدس را از منابع عامه اثبات کرده شود. پس اولاً یک مقدمه را بصورت براعتن استهلال آوردم سپس شروع به مطلب کردیم اولاً اهم مطالب که قل از نوشت و پرداختن مقاله باشد مثلاً ضرورت امامت جست؟ شناخت امامت چه گونه می‌باشد امامت در نظر رسول گرامی چه قدر اهمیت دارد نوشتیم. و حدیث نقلین که حیلی اهمیت والا نی بین احادیث دارد و تقارن وجود قرآن وجود اهلیت علیهم السلام را ولو یک فرد از ایشان باشد ثابت می‌کند مختصرات توضیح دادیم. و حدیث من مات ولم یعرف امام زمانه مات میته الجahلیة که بر اهمیت می‌باشد از عامه نقل کردیم و این هم برای اثبات مطلب توان لخشنده است و در فصل سه حلافت امامت را ارزیان پیامبر گرامی طرح نموده ایم که این هم بخش بحث مختلف صور تگرفته است و در فصل جهار احادیثی که در آنها اسم حضرت مهدی عجل الله فرجه الشریف یا اشاره بآن حضرت است جمع آوری کردیم قابل ذکر است که آیاتی که تاویل بحضرت شده قریب به هفتاد آیه است ما از آن آیات ده آیه را ذکر نمودیم سپس شروع کردیم مهدی در روایات در این روایات هر جا که اسم حضرت ولو باسمائی الله ذکر شده آوردم در این مقاله ولادت حضرت و فرزند بودن ایشان از حسن ابن علی ابن محمد ابن علی ابن الرضا ذکر کردیم و این شرای ما حیلی اهمیت داشته سپس غیت حضرت و کسانی که در حال غیت از وجود مقدس شرفیاب زیارت شده اند ذکر نموده پس احادیثی که بر ظهور حضرت دلالت صریح نموده و در آخر چند تا اعتراض را که از خود عامه ایراد می‌شود جوابه را هم از خود عامه نقل نمودیم. حتی یکون الحجۃ البالغة وما علینا الا البلاغ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بیشگفتار

دین اسلام کامترین دین می باشد و قرآن کریم هم به آیه:

(الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيَنًا) (۱)

امروز دین شمارا کامل کردم و نعمت - خود را بر شما تمام فرمودم و اسلام را بعنوان آئین

(جاویدان) شما پذیر فتم

به همین چیز صراحت فرموده است و همین اسلام است که نزد پژوهندگار عالم مقبول
ترین دین می باشد.

(أَنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ) (۲)

دین در نزد خدا اسلام (و تسلیم بودن در بر ارجح) است و بعد از میتوث نمودن حضرت

حاتم الانبیاء تسبیب این بقیه تمام ادیان را بقول خودش

(وَمِنْ يَتَّسِعُ غَيْرُ الْإِسْلَامِ دِيَنًا فَإِنَّ نَفْعَلْ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْحَاسِرِينَ) (۳)

و هر کس جز اسلام (و تسلیم در بر ارجح فرمان حق) آیینی برای خود انتخاب کند از او

پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است. منسوخ ساخت بیامسر گرامی که

آخرین رسول از رسول است امانتی را که بر عهده داشت ادانمود و رسالت سماوی را

طوریکه حد اوند آنرا حکم فرموده بود

(بِاِلْهَا الرَّسُولُ بَلَغَ مَا انْزَلَ اللَّهُ مِنْ رِّبِّكَ وَانْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا يَلْغَى رِسَالَتُهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (١))

ای پیامبر آنچه از طرف برور دگارت بر تو نازل شده است کاملاً (به مردم) به رسان و اگر نه کی رسالت او انجام نه داده ای خدا وند ترا از (خطرات احتمالی) مردم نگاه می دارد و خدا وند جمیع کافران لجوح را هدایت نمی کند به احسن وجه عمل کرده ابلاغ نمود یعنی پیامبر گرامی تمام چیز های نازل شده را چه از قوانین و احکام باشد و چه قصها و احیان امتهای گذشته باشد رساند و در این راه همه مشکلات را بحمل نمود و خدا وند وعدهای نصرت و فتح را به نبی خود و به مسلمین کرده بود و حسرهای از حوادث و وقائع و اختیار غیبی که به پیامبر داده بود رسول گرامی همه آنها را رساند و آن حسرهای کب حسر این هم است.

(هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ كُلِّهِ وَلُوْكَرَهُ
الْمُشْرِكُونَ (٢))

او کسی است که رسولش را با هدایت و آیین حق فرستاد تا آنرا بر همه آیین ها غالب گرداند هر چند مشرکان کراحت داشته باشد و همین طور خدا وند عالم به پیامبر خبر داد که حقاً وارثان این زمین بندگان صالح جواهند شد (وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الرِّبُّورِ مِنْ بَعْدِ
الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ (٣))

در زیور بعد از ذکر (تورات) نوشتم که تندگان شائسته ام وارت (حاکم) زمین خواهند شد و خبر داده است که مؤمنین عاملین در این زمین حاکم و خلیفه خواهند بود

(وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِتَسْتَخْلِفُوهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا سَخَلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيَمْكِنَ لَهُمْ دِيْنُهُمُ الَّذِي أَرْتَصَ لَهُمْ وَلَيَدْلِلُهُمْ مِنْ بَعْدِ حُقُوقِهِمْ أَمْنًا يَعْدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمِنْ كُفَّارَ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولُئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۱))

حدا وند به کسانی که از شما ایمان آورده و کارهای شائسته انجام داده اند و عده می دهد که فقط آنان را حکمران روئی زمین خواهد کرد؛ همان گونه که به پیشیان آنها خلافت روئی زمین را بحیثیت و دین و آیی را که برای آنان پسندیده پا بر جا و ریشه دار خواهد ساخت و ترسیان را به امیت و آرامش مبدل می کند (آنچنان) که تنها مرا می پرسید و چیزی را شریک من نخواهد ساخت و کسانی که پس از آن کافر شوند آنها فاسقاند و چیزی ها که خدا وند به پیامبر گرامی خبر داده است هیچ شک و ریب و تردید در صدق آن نمی توان کرد و وعد هایی که بان حضرت فرموده است

(فَلَا تُحِسِّنَ اللَّهُ مُحِلِّفٌ وَعْدُهُ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُوْنِقَامٍ (۲))

پس گمان میر که خدا و عده ای را که به پیامرانش داده تخلف کند چرا که خدا وند قادر و انتقام گیرنده است. و می فرماید (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحَلِّفُ أَمْبَادَ (۳))

حقا خدا وند از و عده خود تخلف نمی کند.

پس هر چیزی که قرآن حکیم بآن خبر داده است لا مجالاً وجود حواهد یافت.
 (وَمِنْ أَصْدَقَ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا (۱۱))

وکیست که از خدا و ندر است گو تر باشد؟

این نصوص صریحه قرآن که به وجود یافتن این وعدها خیر می دهد مارا از مراجعه نمودن به سمت را خباری که در این موضوع بسیار زیاد و در غایت صراحت وجود دارد بسی نیاز می سازد بهر حال مهم این است که بدانیم این اخبار و وعدها بر دست چه کسی واین بشارتهای فرآن بر جود چه کس متحقق حواهد شد و برای تفصیل این امر از حد آوند عالم استعانت می جوئیم و هو حیر ناصر و معین در باره موضوع.-

ما بر این هدف هستیم که وجود مقدس امام ثانی عشر حضرت حجت بقیه الله الاعظم علیه السلام را از منابع و روایات اهل است که در باره آن حضرت آمده وجودشان را در این زمان برای آنها اثبات کنیم و به آنها مترجم سازیم که شماها بطور طعن بر اهل تشیع می گوئید که اینها عقیده امام غائب را دارند امامی که با غیبتش فائنه ندارد همین وجود اقدس از کتب و منابع شماها اهل سنت و روایاتی که شماها نقل کرده اید ثابت است نه فقط ما شیعها قائل باین عقیده هستیم بلکه تمام ادیان قائل اند که یک منجی بشریت حواهد آمد.

وزمین را از ظلم و ستم پاک خواهد کرد فرق فقط این است که بعضی قائل باین اند که ایشان تا حال متولد هم نشده است. و بعضی قائل اند متولد شده ولی معدوم گشته و بعضی قائل بر این اند که متولد شده است. و بحکم خداوند عالم عیب است و با مر خدا ظهور خواهد کرد و همین عقیده را که حق هم هست باینات خواهیم رسانید ما این موضوع را بصورت بخشها و فصل بندیها ذکر خواهیم نمود و هر مطلبی را بحاجتی خود خواهیم آورد. و قل از این که بتحقیق مطلب ببرداریم چند امر مهم را یاد آور میشویم که این چند امر برای رسیدن بتحقیق موضوع کمک خواهد کرد.

﴿امر اول﴾

اهمیت امامت:-

هیچ بردهه ای از زمانی نیست که زمین خالی از حجت خدا و نمائنده خاص آن باشد.
إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادِي:- (۱)

تو فقط بیم دهنده ای و برانی هر گروهی هدایت کننده ای هست.
وَلَقَدْ وَصَّلَنَا الْقَوْنَ لَعَلَّهُمْ تَذَكَّرُونَ:- (۲)

ما آیات قرآن را یکی بس از دیگری برانی آنان آوردهیم شاید متذکر شوند در کتاب الزام الناصف فی ایات الحجۃ از کتاب اربعین از امام محمد باقر نقل می کند
لَوْبَقِيتِ الْأَرْضَ يَوْمًا يَلَا إِمَامٌ مِنْ أَنَا لَسَاخَتْ بِاهْلِهَا وَلَمَّا يَهُمْ يَأْشُدُ عَذَابَهِ

۳- الزام الناصف-۵

۱- الرعد-۷

أَنَّ اللَّهَ تَسَاءَلَ وَتَعَالَى جَعَلَنَا حَجَّةً فِي أَرْضِهِ وَامَانًا فِي الْأَرْضِ لَا هُمْ لِأَرْضٍ لَا هُمْ لِأَرْضٍ لَأَمَانٌ لِنَّ بَرَّ الْوَالِا فِي
امَانٍ مِنْ أَنْ تُسْخِنَ بِهِمُ الْأَرْضُ مَلَدْمَنَ بَيْنَ أَطْهَرِهِمْ فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُهْلِكَهُمْ وَلَا يَنْظُرُهُمْ
ذَهَبَ بَنَاهُمْ بَيْنَهُمْ وَرَفَعَنَا اللَّهُ ثُمَّ يَقُولُ مَا يَشَاءُ وَاحَدٌ - (۱)

اگر زمین یک روز بدون امام از ما بماند حتیماً اهل خود را ببلعد و همان روز خدا وند آنها را بعذاب سخت خود میلا کند ولی خدا وند تبارک وتعالی مارا در زمین خودش
حیث و افان برای ماندگان زمین قرار داده است و آنها همه در امان اند از اینکه زمین
آنها را ببلعد و نمی تواند تا وقتیکه ما در میان آنها هستیم؟

ولی وقتی که خدا وند بحواله آنان را به هلاکت بر ساند و آنها مهلت هم ندهد و بینظر
رحمت آنها نگاه نکند مازا از بین اینها می برد سپس هر چه می حواهد و دوست می
دارد انجام می دهد

با این روایات و بایات قبلی مطلب روشن است که امامت چه قدر ضرورت دارد و چه قدر
لازم است برای ماندگان زمین

و یک روایت دیگر از اصول کافی نقل می کیم تا اینکه مطلب خوب روشن شده باشد
در کتاب شریف اصول کافی : عن محمد بن مسلم قال سمعت ابا جعفر يقول کل من دان
الله بعادة يجهد فيها نفسه ولا امام له من الله فسعده غير مقبول وهو ضال متغير والله شا
نىء لا عماله .

فمثله كمثل شاه ضلت عن راعيها وقطيعها فهجمت ذاهة وجانية يومها فلما جنها الليل
 بصرت بقطع غنم مع راعيها فتحت اليها واعترت بها فباتت معها في ربضتها - مربضها -
 فلما ان اساق الراعي قطعها انكرت راعيها وقطيعها فهجمت متاجرة تطلب راعيها
 وقطيعها وبصرت بقنم مع راعيها فتحت اليها واغترت بها فصاحت بها الراعي الحقى
 براعيك وقطيعك فانت تائهة متاجرة عن راعيك وقطيعك فهجمت زعرا متاجرة
 ياده بنافره مولا راعي لها يرشدها الى مرعاها او يرذها في بينما هي كذلك اذا اغتنم الذئب
 ضبعتها فاكلاها وكذاك والله يا محمد من اصبح من هذه الامه لا امام له من الله جل
 وعز ظاهر عادل اصبح صالاتانها وان مات على هذه الحالة مات ميته كفر ونفاق واعلم يا
 محمد ان آئمه الجور واتياعهم لمعزولون عن دين الله قد حصلوا واصلوا فاعمالهم التي
 يعملونها كرماد اشتدت به الريح في يوم عاصف لا يقدرون مماكسوا على شيء ذالك
 هو الضلال البعيد (١)

از محمد بن مسلم نقل شده می گوید :-

از امام محمد باقر شنیدم می فرمود هر که دینداری خدائی عز وجل کند بواسیله عادتی
 که خود را در آن سر حمت افگند ولی امام ویشوای که خدا معین کرده نداشته باشد
 رحمتمنش باز نذیر فه و خود او گمراه و سرگردان است و خدا اعمال او را معموض
 و دشمن دارد حکایت او حکایت گوسفدی است که از چوبان و گله خود گم شده

و تمام روز سرگردان می‌رود و نیز می‌گردد چون شب فرا رسید گله‌ای باشیان به چشمش آید بسوی ان گزاید و بیان فریفته شود و شب را در خواب گاه آن گله بسر بود چون چوبان گله را حرکت دهد گوسفند گم شده گله و چوبان را ناشناس بیند باز متحرر و سرگردان در جستجوی شیان و گله خود باشد که گوسفندانی را با چوبانش بیند و بسوی آن رود و بیان فریفته گردد

شیان اورا صدازند که بیا و بیه چوبان و گله خود پیوند که تو سرگردانی واژ چوبان و گله خود گم گشته ای پس ترسان و سرگردان و گمراه حرکت کنند و چوبانیکه او را به چراگاه رهبری کدیا بجایش بر گردانش نباشد در همین میان گرگ گمشدن او راغبیت شمارد و اورا بخورد بدان ای محمد که پیشوایان جور و پیروان آنها از دین حدابر کنارند خود گمراهند و مرد مرا گمراه می‌کنند اعمالی را که اتحام می‌دهند

چون حاکم تریست که نندبادی در روز طوفانی بآن تازد از گردارشان چیزی دست گیرشان نشود این است گمراهی دور.

تحلیل روایت:

روایت ضرورت و اهمیت امامت را بیان می‌کند امام باقر^ع در بیان خود انسان گمراه را تشییه بیک گوسفند گم گشته از چوبان خود زده اند که اگر انسان هم بدون امام راه رود نمی‌تواند بمقصد حیات برسد بلکه بدون امام حوادث انسان را گم خواهد کرد

وهر امامی هم قابل نشان دهنده راه نیست بلکه امامی باشد که از جانب خدا باشد و گرنه
بهر امامی اگر راه را پیمود آن امام به مقصد نحو اهد رساند بلکه گمراه حواهد کرد
و امام در این روایت تصریح فرمودند که مردن بدون معرفت حجت خدا مردن کفر
ونفاق می باشد.

﴿امر دوم﴾

صفات امام :-

همین که شیعه عقیده دارند امامت همان استمرار امور نبوت است یا این فرق که بر نی
و حی قوانین و احکام می شود ولی امام محافظ و نگاهدار نده و بیاده کنده آن احکام
وقوانین است پس تمام آن خاصیتها و ارزشها و ویژگیها که بی اعظم دارد باید امام هم
حامل آن ویژگیها و صفاتها باشد از آن صفات.

صفت علم هست :-

يعنى امام عالم ترا اهل زمان خوبش باشد و علمش هم از جانب حق باشد همتیجا است
که در کتاب شریف اصول کافی از صادق آن محمد علیهم السلام اینطور مقول است
﴿قالَ اللَّهُ تَعَالَى لِعَلَيْهِ الْأَكْرَمُ الْمَرْءُ إِذَا أَتَاهُ اللَّهُ فِي شَيْءٍ مِّنْ مَا
مَلَكَ اللَّهُ وَرَسَّلَهُ وَأَنْيَاهُ فَقَدْ عَلِمَهُ وَعَلِمَهُ اسْتَأْثَرَ بِهِ فَإِذَا بَدَ اللَّهُ فِي شَيْءٍ مِّنْ
مَا عَلِمَهُ وَرَسَّلَهُ وَأَنْيَاهُ فَلَمْ يَعْلَمْهُ وَلَمْ يَعْلَمْهُ فَمَا أَعْلَمَنَا ذَلِكَ﴾^{۱)}

۱- اصول کافی ج ۱ مترجم ص ۳۷۵

امام فرمود خدای تبارک و تعالیٰ دو گونه علم است: علمی که ملائکه و بیانش ورسولانش را بآن آگاه ساخته پس آنجه ملائکه ورسولان و بیانش را بآن آگاه ساخته ما هم می دانیم: دوم علمی که به خودش اختصاص داده و هرگاه در موضوعی از آن علم بداحصل شود ما را آگاه سازد و مر امامان پیش از ما هم عرضه شود.

به عقیده شیعه که امام از جانب خدا وند تبارک و تعالیٰ حاکم مطلق است باید در تمام زمینها از علوم کاملاً برخوردار باشد بلکه در زمان خودش هیچ یک از او اعلم نباشد او باشد از همه اعلمتر و داناتر و این دانائیش از طرف حق باشد.

امر سوم

کیفیت شناخت امام :-

به عقیده مذهب شیعه شناسانی امام بر عهده خود حق تعالیٰ است که بزیان نی خود روانی انسانها امام را مشخص و معین می کنند برای اینکه این منصب منصب الهی است و برانی تعیین هم از آنجا صورت بگیرد و خداوند در قرآن حکیم مارانشان داده است که کار تعیین امام کار من است بنزای اینکه عقل انسان بر خود انسان گواه است که در اندیشه خود اشتباہات زیاد دارد ممکن است کسی را انتخاب و تعیین نماید که اهل بآن منصب نباشد ولی خداوند که عالم را جمیع اشیاء و مقادیر و موازین و مصالح و مفاسد می باشد

پس تعیین هم در دست آن کس باشد که احاطه بر تمام اشیاء دارد و آن غیر از خدا
کسی نیست و خدا وند کسی را مصوب خواهد کرد که هیچ لحظه ای خطأ را ش سر زد
نشود تا حجت کامل باشد بر همین اساس می فرماید ؛

﴿إِنَّمَا جَاعَلَ فِي الْأَرْضِ حَلِيقَةً﴾ (۱)

یقناً من در زمین خلیفه قرار می دهم

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَّا جَعَلْنَاكُمْ حَلِيقَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمُ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا تَعْلَمُ وَلَا تَبْغِي الْهُوَى
فَيُضْلِلُكُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (۲)

ای داؤد ما تورا خلیفه و نماینده خود در زمین قرار دادیم پس در میان مردم بحق داری
کن و از هوا نفس پیروی مکن که تورا از راه خدا منحرف سازد
وحای دیگر قرآن می فرماید ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا
إِنَّمَا يَكُونُ لِهِ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحْقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتُ سُعْدًا مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
اصطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَرَزَّاهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتُ مَلَكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلَيْهِمْ﴾ (۳)

پیامبر شان به آنها گفت خدا وند طالوت را برای زمامداری میعوث و انتخاب کرده است
گفتند چه گونه او بر ما حکومت کند با این که ما از او شائسته تریم و او ثروت زیادی
ندازد .

گفت خداوند او را برسما برگزیده و اورا در علم و قدرت جسم و سعی بخشیده است خداوند ملکش به هر کس بخواهد می بخشد و احسان خداوند وسیع است و از لیاقت افراد برائی منصب آگاه است.

ومی فرماید ﴿وَرُبِّدَ أَنْ نَمَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجَّاعَهُمْ أَنَّهُ وَنَجَّاعَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾^{۴۱}

ما می خواستیم بر مستضعفان زمین منت نهیم و آنان را پیشوایان ووارثان روی زمین قرار دهیم پس این نصوص قرائی برای ما روشن می سازد که خلافت و امامت در دست خدا است که می فرماید ﴿الله أعلم حيث يجعل رسالته﴾^{۴۲} خداوند داناتر است از این که رسالت ویام حود را در چه حائی بگذرد بعد از اتمام این جند امر وارد تحقیق موضوع می شویم که بربخشها و فصل بدیها تقسیم میگردد و هر الموفق والمعین.

۱- القصص -۵

بخش اول

امامت در نظر پیامبر گرامی :-

این بخش بر یک فصل مشتمل است.

فصل اول : اهمیت شناخت امامت

ما در این فصل اهمیت شناخت امامت را از حدیث من مات و از حدیث تقلیل طرح خواهیم کرد و ثابت خواهیم کرد که لازماً یک فرد امام در این زمان وجود داشته باشد تا آیه ولکل فرم هاد و حدیث تقلیل مصادق خارجی داشته باشند.

الف : حدیث من مات -

در مسند طیالی روایت شده و می گوید حدثنا ابو داؤد قال حدثنا حارجه بن مصعب عن زید بن اسلم عن بن عمر قال سمعت رسول الله يقول من مات بغير امام مات ميتة الجاهلية ومن نزع يداً من طاعة جاء يوم القيمة لا حجة له .^{۱۵۴}

صاحب مسند طیالی می گوید برای ما ابو داؤد بیان کرد و برای او حارجه بن مصعب وایشان از زید بن مسلم و زید از ابن عمر نقل کرد او گفت من از پیامبر شنیدم قرموذ هر کس بدون امام بسیرد او بمرت جاهلیت مرده است و هر کس دستش را از اطاعت کوتاه سازد روز قیامت در حالی می آید که برای او هیچ حجتی نخواهد بود

۱- کتاب من هو المهدی ص ۶۷- نقل شده از مسند طیالی ص ۲۵۹ حیدر آباد دکن هند

صاحب کتاب من هو المهدی می نویسنده که در کتاب *نفحات الالهوت* ص ۱۳ طبع الغری آمده: وروی من قول نبی من مات ولم یعرف امام زمانه مات میته الجاهلیه. ^{☆۱۱}
 از نبی گرامی قولش روایت شده که فرمود هر کس که بمیرد و معرفت امام رمان خود را
 بدانش باشد بموت جاهلیت مرده است. در کتاب *ینابیع المؤودة* از سلیمان قندوزی
 اینطور آمده است: المناق احمد ابن حنبل بالسنده عن عیسی بن السری قال قلت
 لجعفر الصادق حدثی عمائت علیه دعائم الاسلام اذا احذت بها زکا عملی

در این حدیث علامه بهجت آفدي از علماء عامه در کتاب *تاریخ آل محمد* ص ۱۹۸
 طبع تهران حاشیه زده می نویسد: وقتی که حدیث من مات ... بین علماء مسلمین متفق
 علیه است پس حیی کم است که بیک مسلمان باشد و اعتماد بوجود امام متظر نداشته
 باشد و ما معتقدیم که مهدی صاحب العصر والزمان در شهر سامراء مولود شده و تابی
 امام و رائت نبوت و امامت متنه شده و حقا حکمت الهی مقتضی است که سلسله امامت
 را تاروز قیامت حفظ نماید و قیبا عدد آئمه بعد از پیامبر معین و معلوم است و به مقتضای
 حدیث معتبر روایت شده در صحیحین که الحلفاء بعدی اثنا عشر کلهم من فریش عدد
 آئمه دوازده است (عارت را از متن عربی ترجمه کردیم)

۱- من هو المهدی ص ۷

ولم يضرني جهل ما جهلت قال شهادة ان لا اله الا الله وان محمد رسول الله والاقرار بما جاء به من عند الله وحق في الاموال من الركوة والاقرار بالولاية التي امر الله بها ولاية آن محمد قال رسول الله من مات ولم يعرف امام زمانه مات ميتة الجاهلية قال الله عز وجل اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولى الامر منكم فكان على صلوات الله عليه ثم صار من بعده الحسن ثم حسین ثم من بعده علی بن الحسین ثم من بعده محمد بن علی و هكذا يكون الامر ان الارض لا تصلح الا بامام ومن مات لا يعرف امامه مات ميتة الجاهلية (٤١)

در مناقب احمد ابن حیل باستاد از عیسی این السری گفت: من به امام جعفر الصادق
گفتم براء من چیزهایی بیان فرمای که از کان اسلام بر او استوار و ثابت است اگر من آنها را
بکیر عمل من پاک شود و مرا در باره چیزهایی که نمی دانم جهالت صررنه رساند
امام فرمود: گواهی دادن باینکه غیر از خدا معمودی بیست و محمد پیامبر خدا است
و اقرار نمودن با آن چیزها که او از طرف خدا آورده و زکات دادن از اموال و اقرار نمودن
ولا بدی که خدا او امر کرده که ولایت آن محمد است پیامبر فرمود هر کس بمیرد
ومعرفت و شناس امام زمان خود را نداشته باشد مرد است نموت جاهلیت؛ خدای عز
و جل می فرماید خدا را اطاعت کنید و از پیامبر فرمایه رانی کنید و از اولی الامر که از
شما است

پس صاحب امر علی بود پس حسن و حسین و بعد از ایشان علی ابن الحسین و پس از ایشان محمد ابن علی و همینطور امر خواهد بود زمین برای ماندن صلاحیت ندارد مگر بامام و کسی که بمیرد و امامش را نمی شناسد بموت جاھلیت مرده است.

تحلیل :

از این حدیث روشن می شود که برای هر زمان بودن امام لازم و ضروری است وبا بودن او شناخت او و اطاعت از ازار لوازمات است اگر در زمان خودش وزندگی خودش امام رانه شناخت مردن انسان مثل مردن سائر جانداران می شود که از علم و دانش به رائی ندارند.

ب: حدیث تقلین :

این حدیث بین فریقین موادر است و بیامیر گرامی این حدیث رادر جاهای مختلف بیان فرموده اند راویان حدیث هم در چهار موضع را بیان کرده اند.

الف: روز عرفه وقتیکه بیامیر بر ناقه خودش که قصوری نام داشت سوار بودند.

ب: در مسجد حیف در منی ذکر فرمودند.

ج: در خطبه عذیر موقع حجۃ الوداع

د: در خطبه ای که روز فض روح طیه خوانده بودند.

﴿مسند حدیث ثقلین﴾

این حدیث با این که از روایان با اختلاف کلمات قلة و کثرة نقل شده ولی تواتر این حدیث محفوظ است و جائی نقد نه دارد و همین حدیث را در شصت و پنج کتاب آورده‌اند ممکن است غیر از این کتب هم آمده باشد. در کتاب صحیح ترمذی اینطور نقل شده

قال حدیثی علی بن مسلم کوفی حدثنا محمد بن فضیل قال حدثنا الاعمش عن عطیه عن اسی سعید والاعمش عن حبیب این ابی ثابت عن زید این ارقم قال رسول الله اینی تارک فیکم ما ان تمسکتم به لن تصلو بعدي احدهما اعظم من الآخر کتاب الله حبل ممدود من الماء الى الأرض وعتری اهل بیتی ولن یفترقا حتی یردا على الحوض فانظرو

کیف تخلقونی فیهم ها ها

ترمذی بسانید خودش از زید این ارقم نقل کرده می نویسد. زید این ارقم گفت وی سامراً فرمود من در میان شما و اگذار می کنم تا وقتیکه یان چنگ زدید بعد از من هر گز نمی شوید از هر دویکی بزرگتر از دیگری است کتاب خدا که رسیمانی است کشیده شده از آسمان به زمین و عترت من که اهل بیت من هستند و این دو هر گز جدا نخواهد شد تا اینکه پیش من بحوض کوثر بر سند (پس توجه شما بر این باشد) که چه طور بعد از من در این هر دو جانشیی من می شوید